

Високоповажаний Пане
Доктор!

Хоч як дуже рад би я поспри-
ти в справі видання творів Льви
Данкевича, так не знаю чи зможу
се зробити мимомолаї цілком
вані. А колиб і дано си що винай-
ти, так ще треба би якийсь
гас порекаати. Річ у сїм, що „Голо-
су народного“ і „Покутанина“ годі
мені такі що роздобути, хоч я роз-
питував ту, кого лиї. Можна ще
будує сї річ у старого Білоуса або

нотаря К. Телішевського. Але було-
ує лежить так само незручний і нед-
ви буду ми годити ся до червоно-
бистого. За се обіцяв ся мені піти
до сего о. Лабемського (мистково-
сний), який певно видабуде ба-
жаний Вами річи і дасть мені
їх переписати — як що тільки
вони у Тілоуса знайдуться. Те-
лішевський також замедлював
і виїхав кудись із Коломиї — ма-
ють до Аббації. Отже з сими про-
му трака порекади, а продалом
туркми дам зовкладнийму від-
повідь.

Ща щоб Вам, Високотповафани
Таке доктор, Конче римов "рису",

житись, а піду далше поза Вами по-
 ругена і може вигоду цього по-
 трибногодіа Тама Доктора. Ну, в ко-
 наниї є мошна Данкевича - от-
 же я піду на неї і пришию її о-
 пис; тільки щоб заховати мені
 хоч який пригодний день, бо при
 цоденних дощах неможливо
 за великим блатом добити си
 до чимитаря. Також звернув
 си до свайого бувшого ученика,
 вчука Данкевича Озеровича
 (його батькоє віце-президентом
 суду в Гарткові), а він одідав
 мені вигодити "всіх" матері-
 Данкевича, едкі були в його
 матері, але одієли за брами
 пов. учиненем гімназії Садов-
 ським, отинени си десь у Стані-

савоби. Ак тиаму шо гистаму,
вигинешо Шаму докторови. Шо,
шо догато падефив дамдебура
маг адвокат гр. Мандуревсв.
Ким у Сависавоби - отфе пром
звернути си до сего, а бир мо,
оке гасто шо....

Осрашев из мубовкум павафам
Др. Драенав Кордунсави
Каноник, 10. II. 1912.